

[Ebba Strange]

kast med at kritisere det siddende råd, dertil kender jeg det slet ikke godt nok, men lige siden det blev nedsat, har jeg haft den tanke, at det kunne godt være, vi skulle drøfte dets sammensætning på et senere tidspunkt. Derfor er jeg glad for, at ministeren har åbnet mulighed for, at vi kan drøfte det, og jeg håber, det vil lykkes at få det ændret; jeg tror, at her ligger nøglen til at gennemføre en lang række af de ting, der skal til for at sikre den udvikling, som vi helt åbenbart alle sammen er enige om, i retning af mere sikre, mindre lidelsesvoldende og færre dyreforsøg. I hele den proces er rådet jo kolossalt afgørende, så derfor må vi ikke slække på vore bestræbelser for at få det sammen sat på den rigtige måde. Hvis det lykkes, kan ministeren og rådet sådan set rent administrativt ordne en masse af de ting, vi diskuterer her.

(Kort bemærkning).

Elsie Marie Mortensen (S):

Jeg har også megen lyst til at takke justitsministeren for de meget positive tilkendegivelser og svar til ordførerne.

Lidt polemisk kan jeg ikke lade være med at tilføje, at jeg synes, justitsministerens åbne besvarelse af de spørgsmål, der er rejst med henblik på det kommende udvalgsarbejde, giver håb om, at vi får et bedre resultat for dyrene, end lovforslaget i sig selv lægger op til, på trods af at hr. Helge Adam Møller lidt polemisk mindede om, at der er tale om arvegods.

Justitsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg synes blot, jeg vil takke for de bemærkninger, fru Ebba Strange kom med, og samtidig bekræfte mit tilsagn om videre drøftelser. Og når jeg går herop, er der heller ikke fare for, at man under talen kunne tænke på, at nu kunne man høre, at jeg nikkede.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har en enkelt kommentar til den sidste bemærkning fra Socialdemokratiets ordfører.

Når jeg konstaterede, at det var arvegods, at forslaget var fremsat af den forrige regering og genfremsat af den nye, var der såmænd ikke noget polemisk i det. Jeg glædede mig i virkeligheden over det, for det er jo normalt sådan i

dette Folketing, at mediernes beskrivelse af forholdene giver befolkningen indtryk af, at regering og opposition altid er uenige om næsten alting. Men når man så fortæller folk, at 85-90 pct. af alle lovforslag bliver vedtaget af et så stort Folketing, siger de, at det kan da ikke være sandt, og det er det jo i virkeligheden.

Så det var såmænd kun for at udtrykke glæde over, at her har vi et af de mange områder, hvor der faktisk er bred enighed i Folketinget fra den ene yderfløj til den anden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 50:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen.

Af Ebba Strange (SF) m.fl.

(Fremsat 12/1 93).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Pia Gjellerup):

Det forslag til folketingsbeslutning, som SF har fremsat, tilsigter at udvide området for offentlighedslovens anvendelse. Regeringen opfordres i forslaget til at fremsætte et ændringsforslag til offentlighedsloven, så den også kommer til at gælde for offentlige virksomheder af mere omfattende karakter uanset organisationsformen.

Jeg vil gerne indlede med at sige, at regeringen principielt går ind for den størst mulige åbenhed i den offentlige forvaltning, og jeg

[Justitsministeren]

kan ikke lade være med at minde om den diskussion, vi just har haft om åbenhed; det er også derfor, jeg vælger ordene »den størst mulige åbenhed«. Derfor er det også med stor interesse, jeg har læst SF's beslutningsforslag, og uanset mine efterfølgende kommentarer er jeg glad for denne lejlighed til at drøfte principielle spørgsmål om åbenheden i den offentlige forvaltning.

I dag gælder offentlighedsloven ifølge § 1, stk. 1, for al virksomhed, der udøves af den offentlige forvaltning. Det vil sige, at loven gælder for forvaltningsmyndigheder og særlige forvaltningsenheder som f.eks. Danmarks Radio og TV 2. Koncessionerede selskaber og selskaber, hvori det offentlige er aktionær eller interessent el.lign., er ikke omfattet af loven, uanset arten af den virksomhed, de udøver; dog finder loven ifølge § 1, stk. 2, anvendelse for selskaber, der driver visse former for forsyningsvirksomhed.

Ifølge § 1, stk. 3, er der mulighed for at lade nærmere angivne selskaber være omfattet af loven, dog under forudsætning af, at én af to betingelser er opfyldt: Enten skal udgifterne til selskabets virksomhed overvejende dækkes af statslige eller kommunale midler, eller også skal selskabet ved eller i henhold til lov have beføjelse til at træffe afgørelser på statens eller en kommunes vegne.

Det er forudsat, at der kun i begrænset omfang vil kunne blive tale om at lade loven gælde for aktieselskaber og andre erhvervsdrivende selskaber. Det anføres i bestemmelserne, at hensynet til at bevare en forretningsmæssigt præget driftsform i reglen vil tale imod en inddragelse.

Som begrundelse for ordningen om, at offentlighedsloven som udgangspunkt ikke finder anvendelse for aktieselskaber, selv om disse helt eller delvis ejes af det offentlige, anføres det i betænkning nr. 857 fra 1978, der lå til grund for gennemførelsen af offentlighedsloven, at det på visse områder anses for ønskeligt, at det offentlige har mulighed for at overtage eller igangsætte virksomhed under samme organisatoriske betingelser som det private erhvervsliv. I konsekvens heraf anses retsstillingen for sådanne institutioner derfor for at være udtømmende reguleret i privatretligt regi, bl.a. i aktieselskabsloven.

I forbindelse med overvejelserne om SF's beslutningsforslag vil jeg gerne pege på muligheden for, at Folketinget i forbindelse med vedtagelse af en lov, hvorefter der f.eks. oprettes statslige aktieselskaber el.lign., naturligvis kan vedtage at indsætte en bestemmelse om offentlighedslovens gyldighed på dette område, hvis det skønnes påkrævet; det vil selvfølgelig også kunne ske efterfølgende.

SF's beslutningsforslag giver således anledning til at overveje, om offentlighedslovens hovedregel med hensyn til anvendelsesområdet skal bibeholdes, eller om udgangspunktet skal være det modsatte. Angående denne vurdering vil jeg gerne sige, at det efter regeringens opfattelse er meget vigtigt, at de offentlige virksomheder, som er organiserede i f.eks. aktieselskabsform, vitterlig har mulighed for at konkurrere på lige fod med private virksomheder. Det skal sikres, at det offentlige får mulighed for at igangsætte virksomheder og overtage eksisterende virksomheder under nøjagtig de samme organisatoriske betingelser, som det private erhvervsliv har.

Det har da også været kendetegnende for privatiseringssagerne, som vi har drøftet længe og inderligt her i Folketinget, at et af formålene netop har været at frigøre den pågældende drift for de almindelige forvaltningsretlige regler, herunder reglerne om aktindsigt ifølge offentlighedsloven. Kun ved en frigørelse fra disse regler kan man sikre en ligelig konkurrence i forhold til det private erhvervsliv.

Under hensyntagen til den vægt, der må lægges på, at det offentlige har mulighed for at konkurrere på lige fod med det private erhvervsliv, mener regeringen derfor, at hovedreglen for offentlighedslovens anvendelsesområde bør bibeholdes. Fra tid til anden bliver vi opmærksomme på særlige områder, hvor der er et oplagt behov for åbenhed i forbindelse med bestemte offentlige virksomheder. Jeg vil gerne nævne i den forbindelse, at hr. Gade fra SF tidligere har stillet et spørgsmål til trafikministeren – det er spørgsmål nr. S 386 i denne samling – som gik ud på, om ministeren ville sikre fuld aktindsigt i alle dele af A/S Øresundsforbindelsens virksomhed, der vedrører miljøspørgsmål. Trafikministeren henviste i sin besvarelse af den 10. februar 1993 til den debat, der bl.a. skulle foregå i dag.

[Justitsministeren]

Jeg skal derfor oplyse, at spørgsmålet har været drøftet i regeringen, og at regeringen i dag vil give den meddelelse – også i forlængelse af andre initiativer på området, som regeringen allerede har foretaget – at regeringen løbende og på eget initiativ og naturligvis også efter anmodning vil give Folketingets Trafikudvalg og Miljøudvalg og øvrige udvalg alle oplysninger om miljøspørgsmål i forbindelse med A/S Øresundsforbindelsens virksomhed, som må antages at være af betydning for udvalgets behandling af spørgsmålene.

Med disse principielle bemærkninger og den meget mere specifikke bemærkning her til sidst vil jeg slutte med at sige, at SF's beslutningsforslag har krav på en grundig behandling, men at regeringen vil indstille forslaget til afvisning i den form, hvori det foreligger.

Dorte Bennedsen (S):

Det fremgår af bemærkningerne til dette beslutningsforslag, at formålet er at fastholde og forbedre offentlighedens muligheder for indsigt i væsentlige samfundsmæssige anliggender, og som denne målsætning er formuleret, kan Socialdemokratiet tilslutte sig den.

Vi tror, det er vigtigt, at der fortløbende foregår en debat om offentlighed i forvaltningen, for kun på den måde kan vi sikre os, at principperne ikke sander til. Ikke mindst når det drejer sig om de nye selskabsformer, som er dukket op gennem de senere år, er det værd at se nærmere på, om de in tuto skal være undtaget fra loven om offentlighed, eller om der er områder, som bør være underlagt loven. I den forbindelse kan man jo så glæde sig over ministerens netop afgivne erklæring om A/S Øresundsforbindelsen.

Som sagt kan vi tilslutte os den overordnede målsætning, men når vi læser de konkrete bemærkninger, rejser betænkelighederne sig. I Socialdemokratiet finder vi faktisk, at det er vigtigt, at en række forskellige offentlige virksomheder får mulighed for at konkurrere på rimelig lige vilkår med de private virksomheder, og i den forbindelse kan et generelt krav om offentlighed være ødelæggende. I bemærkningerne nævnes der som eksempel en række konkrete selskaber og organisationer, herunder Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen. Nu er jeg ikke helt klar over, hvad forslagsstillerne sigter til med disse to

eksempler, men jeg vil i hvert fald godt spørge ministeren, om det er således, at de to kommunale organisationer har udøvende beføjelser. Og hvis ministeren kan besvare dette spørgsmål bekræftende, vil jeg også godt høre, om ministeren ikke finder, at det kan være rimeligt med en aktindsigt på disse felter.

Konkluderende kan jeg sige, at vi ikke kan stemme for forslaget, som det ligger; men vi finder det meget væsentligt at gå ind i en debat om, hvorvidt der er konkrete områder, hvor vi bør sikre mere offentlighed, end tilfældet er i dag.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Man fristes jo til at indlede med at sige, at når man selv får regeringsmagten er det selvfølgelig ikke så interessant at have aktindsigt i så meget, så har man det jo i forvejen. Men fru Dorte Bennedsen henviste til ministerens oplysning om, at man løbende og i forbindelse med spørgsmål ville give alle oplysninger til Folketinget om A/S Øresundsforbindelsen.

Men det er jo ikke det, det handler om, det er jo ikke det, der er interessant, det er jo ikke det, der er spændende. Det væsentlige er, at pressen og menigmand kan få løbende indsigt i tingene, fordi det er skatteydernes penge, der bliver forvaltet og brugt. Og jeg vil gerne høre, om det også er fru Dorte Bennedsens opfattelse, at det kun er Folketinget, der skal have denne aktindsigt i f.eks. A/S Øresundsforbindelsen.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det synes jeg dog var en vrissen reaktion. Jeg tillod mig i al stilfærdighed at glæde mig over den meddelelse, justitsministeren gav her fra talerstolen.

Men hvis hr. Tom Behnke havde hørt efter, ville han have hørt, at jeg sagde, at ikke mindst med henblik på de nye selskabsformer, som er dukket op i de senere år, finder Socialdemokratiet det værd at se nærmere på, om de som helhed skal være undtaget fra loven om offentlighed, sådan som det er tilfældet i dag, eller om der er områder i disse virksomhedsdannelse, som bør være underlagt bestemmelsen om offentlighed i forvaltningen, som den er udformet i dag.

[Dorte Bennedsen]

Men det skal stadig væk ikke forhindre mig i at glæde mig over den meddelelse, ministeren gav her.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Dorte Bennedsen har et forklaringsproblem, for gang på gang har i hvert fald fru Dorte Bennedsens kolleger fra Socialdemokratiet jo stået på denne talerstol og kritiseret den foregående regering, når der blev etableret disse statslige aktieselskaber, fonde og andre konstruktioner, fordi der manglede den indsigt. Statsrevisorerne kunne ikke få indsigt i sagerne, Rigsrevisionen kunne ikke få det – og da slet ikke offentligheden.

Og derfor er det jo korrekt at påpege, at efter at Socialdemokratiet selv er kommet i regering, er partiet godt tilfreds med de oplysninger og informationer, det kan få fra de respektive ministre. Men hvordan står det i forhold til det ønske, der blev udtrykt i sin tid, nemlig ønsket om, at alle skulle kunne få indsigt i det?

Det er jo ikke kun et spørgsmål om, at man i Socialdemokratiet har fuld indsigt i tingene. Vi skal alle sammen have mulighed for at få fuld indsigt i tingene, og i den forbindelse er det da selvfølgelig tilfredsstillende, at Folketinget alernådigst kan få lov til at få oplysninger. Men det er jo heller ikke nok; man afskærer stadig væk Rigsrevisionen og statsrevisorerne fra at få økonomisk indsigt, og man afskærer menigmand fra at få oplysninger om f.eks. Storebæltsforbindelsen, DONG, naturgasselskaberne osv. osv. Og der er da næppe tvivl om, at skandalen om Bibliotekscentralen aldrig nogen sinde havde fået det omfang, hvis der havde været fuld offentlig adgang til at følge med i, hvad der foregik i det selskab.

Men det er betænkeligt, at Socialdemokratiet ændrer holdning, bare fordi man nu selv er kommet til regeringsmagten, mens man som opposition var nok så forhippet på at få tingene frem i lyset.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Dorte Bennedsen mente, at det var dog et vrissent indlæg, jeg kom med. Det er muligt, at det blev forstået således, og det skal jeg så beklage, det var ikke meningen.

Sagen er, at denne debat faktisk interesserer mig ganske alvorligt, og jeg husker, at den også har interesseret Socialdemokratiet ganske alvorligt. Før Socialdemokratiet kom i regering, diskuterede vi faktisk på samme bølgelængde, brugte det samme ordforråd osv. osv. Så det er ikke, fordi jeg er specielt vrissen, det er mere, fordi jeg er dybt interesseret i dette beslutningsforslag.

Den glæde, som fru Dorte Bennedsen giver udtryk for over ministerens tilkendegivelse, er jo en kort glæde, og fru Dorte Bennedsen svarede i øvrigt ikke på mit spørgsmål: Skal denne aktindsigt være forbeholdt Folketinget, så det kun er folketingsmedlemmerne, der via spørgsmål til ministeren kan få nogle oplysninger? Det fik vi ikke noget svar på. Hvis det er dér, grænsen går, er det hele jo fuldstændig ligegyldigt.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg ved godt, at hr. Kim Behnke har den grundtese, at Socialdemokratiet har skiftet standpunkt i stort set alle sager, efter at vi er kommet i regering. Det har hr. Kim Behnke også ved forskellige lejligheder luftet i bladene, og det er han velkommen til at blive ved med.

Det er fuldstændig korrekt, at vi gang på gang har efterlyst oplysninger, vi ikke har kunnet få, og vi har været rimelig forbitrede over, at vi ikke kunne få dem, for når Folketinget skulle tage stilling til en omdannelse, f.eks. af Statsanstalten, synes vi, det var rimeligt, vi kunne få oplysningerne. Vi mener faktisk, og det er i modsætning til det synspunkt, Fremskridtspartiet har, at en række offentlige virksomheder, der er kyndige på et eller andet område, skal kunne gå ud og konkurrere på markedet. Det er klart, at hvis der er tale om offentlighed i den sammenhæng – men det er der i øvrigt ikke ifølge dette forslag – er det ikke lige konkurrencevilkår, hvis konkurrenten kan gå ind i den offentlige virksomhed og få alle oplysninger forelagt; derfor ville det i den forbindelse være rimeligt, at der ikke er offentlighed.

Det, jeg sagde, var, at vi simpelt hen skal se på, hvor meget offentlighed der kan gives, og den skal gives på en lang række områder. Om denne beslutning omfatter det ene eller det an-

[Dorte Bennedsen]

det, synes jeg, det må være rimeligt at spørge ministeren om; jeg hørte den i samme øjeblik som hr. Kim Behnke. Jeg vil gerne sige, at det, vi taler om, når vi siger, at vi gerne vil være med til at se på, om der er områder, der skal have mere offentlighed, er offentlighed i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen. Det er altså ikke bare, at hr. Kim Behnke og jeg skal have lov til at få oplysningerne; de skal være offentligt tilgængelige, og vi tror, at det egner sig for en ordentlig debat at undersøge område for område, hvor vi kan gå videre. Det er i hvert fald vores standpunkt, det deles ikke af Fremskridtspartiet, men det må være deres problem.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Dorte Bennedsen har et forklaringsproblem, og det er, at denne diskussion nu skal udsættes til »en ordentlig debat«. Det er altså ikke en måde at behandle SF's forslag på, SF har jo fremsat forslaget, så vi i dag kunne få debatten. Hvorfor så udsætte diskussionen, til vi kan få »en ordentlig debat«? Det er det samme som at sige, at SF's forslag ikke er egnet til debat, og det er det selvfølgelig. Det er også derfor, at Fremskridtspartiet har glædet sig meget over, at SF har fremsat dette forslag.

Vi har igennem mange år med dyb bekymring set på den tendens, der går ud på, at når det gælder en kommunal eller en statslig forvaltningsenhed, har man forskellige former for rigsrevision, kommunerevision osv., der kan gå ind og vende hvert enkelt stykke papir og kontrollere, hvad der er foregået. I samme øjeblik, man laver disse halv- og heloffentlige aktieselskabsdannelser, er det et lukket land, og de, der sidder i Rigsrevisionen eller er statsrevisorer, er jo ikke konkurrenter. De får nul og nix indsigt, til trods for at store selskaber som f.eks. A/S Storebæltsforbindelsen, Ørestads-selskabet I/S og naturgasselskaberne tilsammen forvalter op imod hundrede milliarder kroner, uden at skatteydere, Folketing eller relevante revisorer har nogen som helst indsigt i det, og det er efter Fremskridtspartiets mening ikke betryggende, men det modsatte, nemlig bekymrende, for det er skatteyderpenge, der på den måde bliver forvaltet, uden at man har indsigt med det. Derfor var det med stor forundring, at jeg hørte, at fru Dorte Bennedsen me-

ner, at både Folketing, Rigsrevision, statsrevisorer og offentlighed skal være afskåret fra at kunne få indsigt i disse ting.

Helge Adam Møller (KF):

SF ønsker, at den 6 år gamle lov skal have et større anvendelsesområde. Man ønsker, at lovens anvendelsesområde udvides, således at offentlig virksomhed af langt mere omfattende karakter end i dag bliver omfattet af loven, det vil først og fremmest sige, at der bliver aktindsigt for enhver. SF ønsker at lade loven gælde for aktieselskaber og andre erhvervsdrivende selskaber, som varetager offentlige opgaver, og det fremgår af bemærkningerne, at nogle af de selskaber, som SF tænker på, er A/S Storebæltsforbindelsen, Ørestadsselskabet I/S, Tele Danmark-koncernen, Københavns Lufthavn, Kommunernes Landsforening, Amdrådsforeningen, Kommunekemi.

Det forslag er Det Konservative Folkeparti imod. For os taler hensynet til at bevare en forretningsmæssigt præget driftsform imod, at man lader aktieselskaber og andre erhvervsdrivende selskaber blive omfattet af offentlighedsloven. Disse selskabers særlige driftsform, deres konkurrencesituation og muligheden for at operere i et åbent marked gør, at det vil være forkert at vedtage SF's beslutningsforslag.

Kort sagt: Det offentlige skal kunne konkurrere på lige fod med private virksomheder, og det mener vi ikke vil blive tilfældet, hvis man vedtager forslaget i den form, det har her. Det skal også huskes, at aktieselskaber og andre erhvervsdrivende selskaber, som også ministeren var inde på, er underkastet den gældende aktieselskabs- og erhvervslovgivning, og jeg mener også, det står ethvert folketingsmedlem frit for at stille spørgsmål til den ansvarlige minister, hvis vedkommende mener, at der er forhold, som skal underkastes en nærmere analyse.

Konkluderende kan jeg altså sige, at vi ikke kan tilslutte os SF's beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Nu overrasker det jo ikke, at hr. Helge Adam Møller som repræsentant for Det Konservative Folkeparti er modstander af det her, eftersom vi igennem de sidste 10 år har haft skredet fra egentlig offentlig forvaltningsvirksomhed over til disse selskabsdannelser.

[Kim Behnke]

Men at hr. Helge Adam Møller kan stå og fortælle, at grunden til, at man er modstander, er kravet om, at man skal have fri konkurrence på et åbent marked! Kunne hr. Helge Adam Møller ikke fortælle Folketinget, hvem Dansk Olie og Naturgas konkurrerer med? Hvem A/S Storebæltsforbindelsen er i konkurrence med? Hvem Ørestadsselskabet er i konkurrence med? Hvem konkurrerer Bibliotekscentra-len med? Osv. Sandheden er, at disse virksomheder er monopolvirksomheder. Hvem konkurrerer Tele Danmark med? Det er en monopolvirksomhed! Jydsk Telefon, KTAS, osv. opfører sig ganske vist i reklamerne, som om det gælder om at kapre kunder, men i Århus, hvor jeg bor, har jeg da intet alternativ til at abonnere på Jydsk Telefon; hvem er de i konkurrence med? Ikke med nogen som helst! Det er kendetegnende, at de har lovbeskyttede monopoler, og derfor holder argumentationen ganske enkelt ikke.

De fine ord om det frie marked og konkurrencen hører hjemme et helt andet sted og ikke i forbindelse med disse forskellige offentlige aktieselskaber, der opererer under et lovbeskyttet monopol.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det glæder mig selvfølgelig, at hr. Kim Behnke kan konstatere, at Det Konservative Folkeparti ikke har skiftet mening, for det har vi ikke. Det er da rigtigt, at nogle af de selskaber, som hr. Kim Behnke opremsede, mere eller mindre har et monopol, men hr. Kim Behnke ved også, at vi er nogle, der ønsker, at monopolet gradvis skal blive mindre på nogle af områderne, og derfor finder vi altså stadig væk, at det er rigtigt, at de nuværende og fremtidige offentlige selskaber har en sådan stilling, at de bedst muligt kan konkurrere på lige fod med rent private selskaber. Det mener vi som sagt ikke at SF's forslag lægger op til.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Dette er en debat, der næsten er til at krumme tæer over, for hvem vil ophæve A/S Storebæltsforbindelsens eneret til at bygge en for-

bindelse over Storebælt? Hr. Helge Adam Møller fra De Konservative drømmer vel ikke om, at der er andre, der begynder at konkurrere om at bygge nye broer og nye tunneler over og under Storebælt; det er ren volapyk, for det foreligger ikke nogen konkurrencesituation. Der kommer da heller ikke flere forbindelser fra Sjælland til Sverige; der bliver bygget én forbindelse.

Det er et rent monopolforetagende, og uanset hvem der ejer aktierne, vil det være et monopolforetagende, fordi Folketinget har vedtaget, at der kun skal bygges én forbindelse. Så ikke den snak om, at man håber at få disse monopol-situationer ændret, og at der ingen grund er til at ødelægge deres konkurrencesituation. A/S Storebæltsforbindelsen skal ikke konkurrere med nogen som helst, for den har én bunden opgave, nemlig at bygge en forbindelse over Storebælt og ikke noget som helst andet.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Venstre ser sådan på det, at det er væsentlige principper for vort folkestyre, som ligger til grund for dette beslutningsforslag fra SF.

Venstre finder, ligesom forslagsstillerne nævner det i beslutningsforslagets bemærkninger, at offentlighedens adgang til informationer er med til at øge og vedligeholde interessen for offentlige anliggender, ligesom det er helt nødvendigt, at pressen i et moderne samfund har adgang til på borgernes vegne at kontrollere, at alt går rigtigt til i den offentlige sektor og i virksomheder af samfundsmæssig interesse.

Ikke mindst pressen er og skal være offentlighedens vagthund og opsynsmand. Mediernes samfundsmæssige betydning kan ikke overvurderes. Det er helt afgørende for et demokrati, at offentligheden og dermed medierne har fri adgang til oplysninger og til at viderebringe dem. Pressen er til for frihedens skyld og skal ikke blot informere, men vurdere, kommentere og ikke mindst kritisere. Pressefriheden begrænses kun, hvor hensynet til anden frihed gør det absolut nødvendigt, f.eks. friheden for den enkelte til at ville være privat eller hensynet til rent forretningsmæssig drift. Der må naturligvis altid foretages en afvejning af, hvor der skal lovgives om adgang til aktindsigt. Af det, jeg her har sagt, følger også, at det er naturligt for Venstre, at i hvert fald virksomheder af mere monopolagtig karakter, som det

[Birthe Rønn Hornbech]

allerede har været nævnt, Storebæltsforbindelsen, DONG og den slags, undergives lov om offentlighed i forvaltningen.

Detaljerne i en ændret lovgivning kan jeg ikke vurdere i dag. Det er et meget generelt formuleret beslutningsforslag, men vi er aldeles enige i den holdning, der ligger til grund.

Vi finder, at et lovforslag bør forberedes grundigt. Vi tør ikke bare stemme ja til et beslutningsforslag, der er formuleret som en blanko-check. På den anden side er Venstre af den opfattelse, at en regering, der ikke ønsker sig kigget i kortene, naturligvis ikke skal kunne komme uden om offentlighed ved at omdanne offentlige styrelser til selskaber eller kooperative sammenslutninger.

Med henvisning til de bemærkninger, der er til beslutningsforslaget, vil jeg sige, at om LO og andre interesseorganisationer skal være undergivet større offentlighed, eventuelt på afgrænsede områder, vil vi da meget gerne være med til at se på, men som sagt, hvor der står rent – og jeg siger rent – erhvervsmæssige hensyn på spil, og hvor offentliggørelsen kan være til skade for en virksomhed, må der gøres undtagelser.

Vi ønsker også, at de implicerede parter får lejlighed til at udtale sig, inden vi lægger os fast på, hvordan et lovforslag skal formuleres.

Så er der en problemstilling, jeg ikke mener at kunne finde i beslutningsforslaget. Venstre er både i regering og opposition optaget af decentralisering, og jeg mener ikke, at jeg kan se noget om, hvordan det vil gå de områder inden for det offentlige, der bliver decentraliseret – skolebestyrelser og den slags. Der er vi i tvivl om, hvorvidt offentlighedsloven gælder, og det vil vi godt have et klart svar på. Vi ønsker i hvert fald, at der skal være offentlighed med hensyn til, hvordan offentlige midler forvaltes, også hvor der er decentraliseret, og Venstre vil derfor tillade sig at foreslå, at der nedsættes et sagkyndigt udvalg for at undersøge disse ting.

Til sidst: Venstre har naturligvis med stor interesse læst regeringens åbning »Start Danmark«, eller hvad det nu var, den hed, hvor man proklamerede en ganske særlig åbenhed – forstod jeg – som en helt ny og ganske grundlæggende dyd. Det synes vi er en udmærket dyd, der bør give udslag i dette forslag, og jeg vil derfor foreslå, at ministeren går hjem og læser denne »Ny Start« og taler med sin statsmi-

nister, så vil vi få en helt anden melodi i denne sag.

Tom Behnke (FP):

Man fristes igen til at sige, at der nærmest ikke er grænser for, hvad statsministeren love-

de. Dette forslag er et godt og særdeles fornuftigt forslag, og Fremskridtspartiet kan fuldt ud støtte hele ordlyden af beslutningsforslaget, men når vi når til bemærkningerne, specielt slutningen af bemærkningerne, må vi tage et lille forbehold, men det er heller ikke bemærkningerne, vi skal stemme om, det er beslutningsforslaget.

Det, det drejer sig om, er, at stadig flere skatteyderpenge bliver kanaliseret over i forskellige selskabsformer, således at offentligheden – pressen, Rigsrevisionen, statsrevisorerne og i nogle tilfælde også Folketinget – mangler indsigt i, hvad det er, der foregår, og det er ikke betryggende, når vi kan se, hvorledes en stadig større del af finanslovens midler ligesom kører ud på et sidespor. Jeg tror i hvert fald, at vi kunne have undgået en række af de skandalesager, der har været inden for bare det sidste års tid eller to, f.eks. Bibliotekscentralen, der tidligere har været nævnt fra talerstolen, Naturgas Syd, og i et vist omfang kunne man måske også kigge på A/S Storebæltsforbindelsen.

Som sagt er vi desværre nødt til tage lidt afstand fra nogle af bemærkningerne, nemlig den del af dem, hvor det skinner igennem, at det er SF's og ikke Fremskridtspartiets forslag. Der står bl.a. i bemærkningerne, at det er diskutabelt, om det er rigtigt at anvende selskabsformer til opgaver, hvor samfundsmæssige og politiske hensyn er åbenbare, men at det må konstateres, at det faktisk sker. Jeg er glad for, at det sker, og det håber jeg at det fortsat vil, men det skinner ligesom igennem, at SF ikke synes, at det skal være på den måde, men at det måske hellere skulle i 100 pct. offentligt regi. Der er vi så lidt uenige, men skidt med det, det er beslutningsforslagets ordlyd, vi diskuterer.

Men jeg vil godt sige, at der er en del af bemærkningerne, som er vældig gode, og der står, at der er en øget tendens til at anvende selskabsformer til at varetage offentlige opgaver. Fra de seneste år kan som et markant eksempel nævnes, at opgaverne som bygherrer for

[Tom Behnke]

de store broer og tunnelprojekter ved Storebælt og Øresund er henlagt til et holdingaktieselskab og datterselskaber, og en omfattende byudviklingsopgave ved København er henlagt til Ørestadsselskabet I/S og datterselskaber.

Når det lægges over i aktieselskabsform på denne måde, men staten står med alle aktierne i hånden, kunne man vel egentlig lige så godt spørge, hvorfor man så ikke gjorde det helt offentligt. Det gør man ikke, fordi man netop ønsker at kanalisere pengene ud på et sidespor, således at det er aktieselskabslovens regler, der er gældende, og ikke offentlighed i forvaltningen. Det er, som om man ønsker at skjule et eller andet.

Den del af bemærkningerne kunne vi godt tænke os var lidt mere konkret formuleret på forsiden af beslutningsforslaget, således at det var en del af det, som vi skulle stemme om. Vi vil i hvert fald i forbindelse med udvalgsbehandlingen forsøge at få det til at fremgå lidt mere klart og tydeligt.

Jeg savner to instanser i beslutningsforslaget, nemlig statsrevisorerne og Rigsrevisionen, og jeg vil godt høre, om forslagsstillerne vil være villige til, at vi får de to instanser med ind i forslaget, for det er jo dem, der i sidste ende har mulighed for virkelig at kontrollere og gå i dybden med tingene, og det er også det instrument, som Folketinget har til at holde øje med, hvordan det foregår. Vi mener, at de to skal med, og jeg håber, at SF er med på, at vi får dem ind.

Men som sagt er det et virkelig godt forslag, og Fremskridtspartiet støtter det 100 pct.

Elisabeth Arnold (RV):

Åbenhed er godt, og det er der sagt mange smukke ord om i denne ordførerrække, men hver gang man skal åbne for noget, må man være klar over, at man skal prøve noget nyt, og at man skal overvinde en modstand.

Jeg kan nævne et par enkelte eksempler. For mange år siden, da man besluttede sig for at gøre årsregnskaber i aktieselskaber offentlige, var der mange virksomhedsledere i Danmark, som sagde: Du godeste, det går aldrig nogen sinde godt, at folk kan komme og se vores årsregnskab; det bliver en katastrofe! Det gjorde det ikke. Det vænnede man sig til i løbet af ganske kort tid, og nu er det efterhånden blevet

en fuldstændig naturlig del af ethvert aktieselskabs liv, at man offentliggør årsregnskaberne og tager den diskussion, der naturligvis følger efter.

Et andet eksempel, jeg vil nævne, er de åbne ministerrådsmøder i EF. Jeg er da ked af, at Venstres ordfører ikke er til stede her i øjeblikket, for jeg synes, at Venstres ordfører holdt en ualmindelig smuk tale om åbenhed, hvor godt det var for demokratiet, og hvor vigtigt det var, at pressen havde adgang til at se, hvad der foregik. Når man så tænker på, hvilken holdning Venstres formand havde til åbne ministerrådsmøder, da han var udenrigsminister – han kaldte det rent ud en dødsdømt idé – må man sige, at det ikke er rigtigt, når fru Birthe Rønn Hornbech siger, at Venstre har det samme synspunkt, hvad enten det er i regering eller i opposition, eller også er der i hvert fald noget galt med kommunikationen mellem Venstres ordfører på dette område og Venstres formand.

Det har vist sig, at det godt kan lade sig gøre at åbne ministerrådsmøderne, men der skulle altså en ny regering til, og jeg synes det demonstrerer, at den nye regering ønsker åbenhed, men vi ønsker altså også stille og roligt at diskutere os frem til, på hvilke områder vi skal have denne åbenhed, og hvor vi synes der kan være en mulighed for at gennemføre det på en betryggende måde.

Vi har også set, at vi skal modarbejde traditioner og modvilje i andre lande, når vi arbejder internationalt for åbenhed; det er ikke altid så nemt hele tiden at skulle overvinde barrierer.

Dette beslutningsforslag synes vi fra radikal side er lige lovlig generelt, og jeg vil tilslutte mig ministerens beskrivelse af, at der selvfølgelig kan være særlige behov for åbenhed i adskillige tilfælde, men at der også i nogle tilfælde kan være behov for lukkethed. I udvalget vil vi godt være med til at se på, om vi kan finde nogle eksempler på både det ene og det andet, men som det står her, er det i hvert fald for generelt for De Radikale, og vi kan ikke overskue, hvad konsekvenserne kan blive.

Sluttelig skal jeg sige, at mine synspunkter også dækkes af Centrum-Demokraterne.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

[Kim Behnke]

Det var selvfølgelig et interessant indlæg om åbenhed i EF-forvaltningen og under EF's ministerrådsmøder, men det er ikke det, forslaget går ud på. Det skuffer mig lidt, at fru Elisabeth Arnold går op og meddeler, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget, for jeg erindringer mange situationer, hvor Fremskridtspartiet har været enig med Det Radikale Venstre, f.eks. da vi indførte reglerne om, at Folketingets partiers regnskaber skulle være offentligt tilgængelige, og i andre situationer, hvor Det Radikale Venstre har været med til at kæmpe for åbenhed i forvaltningen om den måde, offentlige skattemidler forvaltes på. Så kunne fru Elisabeth Arnold ikke ud over bemærkningerne om, at det var alt for generelt, præcisere over for Folketinget, hvor Det Radikale Venstre for alvor er uenig med forslaget? Hvad er det for forvaltningsenheder, selskabsformer osv., Det Radikale Venstre ikke mener skal være omfattet af dette? Ikke bare sådan en generel formulering om, at forslaget er for upræcist! Det kunne jo være, at forslagsstillerne, SF – det skal jeg så ikke tage stilling til – gerne ville have gode råd om, hvordan forslaget eventuelt skulle justeres, for at der kunne skabes en større flerhed i Folketinget for det, og det kunne fru Elisabeth Arnold være behjælpelig med ved her under førstebehandlingen at tilkendegive Det Radikale Venstres synspunkter på det.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Også fru Elisabeth Arnold kunne citere vores statsminister, og fru Elisabeth Arnold sagde, at det er fuldstændig naturligt, at man har indsigt med tingene, og gik i sin tale, så vidt jeg kunne høre, egentlig meget længere, end forslaget lægger op til, men sluttede så alligevel af med at sige: »Men vi kan ikke stemme for«.

Fru Elisabeth Arnold sagde også, at man stille og roligt må diskutere sig frem til, hvor og hvor stor åbenheden skal være. Kan fru Elisabeth Arnold eventuelt her løfte sløret for, hvilken tidsramme vi arbejder inden for?

Jeg kunne også godt tænke mig at høre bare to grunde til, at Det Radikale Venstre stemmer imod, for jeg hørte kun positive ting i Det Radikale Venstres indslag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg må sige til hr. Tom Behnke, at jeg desværre kun kan nævne én, nemlig den, jeg også nævnedes både først og sidst i min ordførertale, at jeg synes, formuleringen er for generel, og at jeg på grundlag af de meget, meget få sætninger, der står i beslutningsforslaget, ikke har fantasi til at forestille mig, hvad det er for beslutninger, vi kan komme ud i. Der står »offentlig virksomhed af mere omfattende karakter«. Offentlig virksomhed af mere omfattende karakter er sandelig temmelig meget, og jeg kan ikke forestille mig på stående fod, hvad der kan være offentlig virksomhed af mere omfattende karakter. Det er for mig at se en stor harmonika, som jeg ikke umiddelbart har mulighed for at gennemskue, men hvis hr. Tom Behnke, hr. Kim Behnke eller fru Ebba Strange kan give mig en lang liste over mulige virksomheder, som ikke eksisterer i dag, kan vi da godt få en snak om, hvorvidt det kunne være hensigtsmæssigt. Men på grundlag af denne tekst kan jeg ikke sige noget klarere.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg synes, fru Elisabeth Arnold behandler forslaget, som om det var et lovforslag. Hvis SF havde fremsat et lovforslag med den pågældende ordlyd, ville jeg være enig med fru Elisabeth Arnold i, at formuleringerne så var for upræcise. Men det, vi har til behandling i dag, er ikke et lovforslag, men et beslutningsforslag, der går ud på, at Folketinget beder regeringen om at fremsætte det fornødne lovforslag. Det er et instrument; beslutningsforslag eksisterer som institution, fordi oppositionspartier ikke har hele den store statsadministration til at granske alle krogene for at finde ud af, hvordan lovteksten præcist skal formuleres.

Men betingelsen for, at vi kan komme det skridt videre, som fru Elisabeth Arnold vil, nemlig til den mere præcise tekst, er, at beslutningsforslaget bliver vedtaget, for hvis ikke det bliver vedtaget, får vi aldrig lovforslagsteksten, og så kommer vi aldrig til at tage stilling til de præcise paragraffer. Så hvis fru Elisabeth Arnold ønsker tingene præciseret, må den logiske konsekvens være, at Det Radikale Venstre stemmer for forslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det kan jeg overhovedet ikke se nogen som helst logik i. Der kommer jo også en udvalgsbehandling, hvor man kan arbejde med at præcisere tingene, så der er slet ingen grund til at sige, at man nødvendigvis skal stemme for forslaget for at komme videre.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil gerne takke for debatten, som jeg har lyttet til med stor interesse og imødeset med stor spænding.

Mange opdførere har ramt noget, som også for forslagsstillerne har været svært, nemlig hvilken form man skulle give det. Er det, vi skal gå i gang med, et forsøg på at ændre aktieselskabsloven? Er det et forsøg på at ændre offentlighedsloven? Skal vi opfordre ministeren til i højere grad at bruge den bemyndigelse, hun faktisk har ifølge offentlighedsloven, til at inddrage andre virksomheder under lovens område end dem, der er i forvejen, f.eks. som det er sket med forsyningselskaberne?

Vores hensigt var vi aldrig i tvivl om, og det er så den, jeg skal opholde mig lidt ved.

Når vi i gamle dage byggede broer, overlod vi det til Vejdirektoratet, og så vidste vi, at det var en offentlig sag at bygge disse broer, og at de regler, der nu gælder for offentlig virksomhed, gjaldt for denne bro. Det, vi så har set i de senere år, som jeg også peger på i bemærkningerne, er, at man i stadig højere grad anvender selskabsformen, f.eks. aktieselskabsformen, når man laver store projekter, og så kommer debatten om, hvor grænsen for, hvad der er offentlige opgaver, og hvad der er private opgaver, egentlig går. Det er op til ethvert samfund selv at bestemme, hvad der er en offentlig opgave. Andre lande kan vælge at sige, at en række af de opgaver, vi har valgt at definere som offentlige, er private, og derved kommer vores offentlighedslov ind i en gråzone.

Fru Birthe Rønn Hornbech spurgte: Hvad med de nye skolebestyrelser? Men det pudsiger, at lokale selvejende institutioner – daginstitutioner, plejehjem og sådan noget – faktisk er omfattet af offentlighedsloven, til trods for at de altså har bestyrelser. Men det er jo ikke aktieselskaber; det er selvejende institutioner. De er omfattet, de løser offentlige opgaver.

Efter SF's opfattelse er televirksomhed, brobyggeri og vejbyggeri stadig væk offentlige opgaver.

Det tidligere Folketing med den tidligere regering i spidsen har valgt at lade beslutningen om, at disse store opgaver skulle udføres, være en folketingsbeslutning. Men man har valgt at lade det drive i selskabsform.

Det er det, vi har overvejet, og som har givet os anledning til at sige, at det efter vores opfattelse ikke bør føre med sig – og det gør det jo – at de dermed er undtaget fra offentlighedsloven.

Det har været hovedsynspunktet, og derfor har hr. Helge Adam Møller ikke ret, når han siger, at der kommer konkurrenceproblemer ind i det, for en af grundene til, at man laver sådanne aktieselskaber af offentlige virksomheder, er, at de skal konkurrere med private virksomheder. Deri er jeg helt enig med hr. Kim Behnke. For det første har vi taget højde for det i bemærkningerne til forslaget, hvor vi skriver:

»... opgaver, hvor der lægges vægt på bredere samfundsmæssige formål og politisk styrbarhed, omfattes af offentlighedsreglerne. Disse regler giver mulighed for nødvendige konkrete undtagelser på grund af forretningsmæssige hensyn.«

Så vi har været opmærksom på, at der skulle tages disse hensyn.

Men når det er sagt, forstår jeg ikke rigtig afvisningen fra regeringens og Socialdemokratiets side – men jeg håber, at vi kan fortsætte en konstruktiv debat i udvalget – for både det, ministeren var inde på, det, fru Dorte Bennedsen var inde på, og det, fru Elisabeth Arnold var inde på, var, at lovforslaget var for generelt.

Ministeren benyttede lejligheden til at meddele, at jeg nu kunne hilse hr. Gade fra trafikministeren og sige, at Folketinget og dets udvalg nok skulle få alle de oplysninger, de ville have om miljøforholdene i forbindelse med Øresundsbyggeriet. Det vil jeg naturligvis hilse ham og sige.

Ministeren åbnede også en lille smule for, at man kunne beslutte at anføre i de enkelte love, at offentlighedsloven skal gælde for dem. Det er selvfølgelig en vej at gå. Det kunne man have gjort, både da man vedtog loven om Storebæltsbyggeriet, om Ørestad, om Øresundsforbindelsen. Man har ikke gjort det. Men det var en vej, som ministeren åbnede mulighed for at man kunne gå.

[Ebba Strange]

Det vil jeg gerne være med til at drøfte. Men det giver jo til gengæld den usikkerhed, at vi, hver gang vi skal vedtage en af disse store anlægslove, skal tage stilling til, om offentlighedsloven så skal gælde for den eller ej. Og når vi ikke valgte at foreslå, at bemyndigelserne i loven bliver udvidet, var det, fordi vi syntes, at det var Folketinget, der skulle træffe den beslutning, og ikke ministeren i kraft af en bemyndigelse, hver gang vi stødte på noget, der grænsede op til de emner, vi drøfter her i dag.

Jeg tror heller ikke, at ministeren mener noget andet, når hun siger, at det er vigtigt, at netop de virksomheder, som er nævnt i beslutningsforslaget, skal konkurrere med private virksomheder.

Jeg er helt enig i – og det er i virkeligheden mere Socialdemokratiets og SF's politik, end det er den tidligere regerings politik – at man også skal kunne lave produktionsvirksomheder, som kan gå ind og konkurrere. Det er jeg altså enig i, og det mener jeg vi har taget højde for i bemærkningerne.

I øvrigt vil jeg gerne takke både Fremskridtspartiet og Venstre for den åbenhed, de har vist over for forslaget. Naturligvis er jeg fuldstændig klar over, at Fremskridtspartiet må tage afstand fra de bemærkninger, der står nederst i anden spalte. Dér ligger den ideologiske forskel, og sådan skal det være. Men jeg var glad for både fru Birthe Rønn Hornbechs og de herrer Behnkes indlæg her i debatten.

Fru Birthe Rønn Hornbech stillede spørgsmål med hensyn til LO og Dansk Arbejdsgiverforening. Dertil kan jeg sige, at dem vil jeg holde helt udenfor, for dem anser jeg ikke for at være offentlig virksomhed på nogen måde, og det er heller ikke virksomheder i selskabsform. Det er noget, jeg slet ikke vil interessere mig for.

Jeg mener da også, at hvis vi skal videre ad denne vej, skal der nedsættes et udvalg, som arbejder med det. Det er også derfor, vi ikke var i stand til at lave den ændring af offentlighedsloven, som dette her forudsatte, på anden måde end som et beslutningsforslag.

Men jeg tror, at en beslutning herinde fra Folketinget vil give stor genlyd i befolkningen. Og jeg vil gerne sige – nu kan jeg se, at den gule lampe lyser – at når jeg tænker på offentlighed, så tænker jeg mere i de samme baner som de herrer Behnke og fru Birthe Rønn

Hornbech. Så tænker jeg mere på pressens adgang til at få oplysninger og til at skrive om det i aviserne end på alt, hvad vi kan finde på at stille spørgsmål om og få svar på herinde. Det er selvfølgelig også vigtigt, men offentlighedslovens styrke er jo den generelle aktindsigt, og det er netop den, vi gerne vil have disse selskaber omfattet af. Vi tror, det er rigtigt og godt, og vi tror, det vil styrke befolkningens tillid til, at de ting, der bliver besluttet og bliver gennemført, også kan tåle at blive kigget efter i sømmene af en bred offentlighed.

Justitsministeren (Pia Gjellerup):

Kun en bemærkning, som jeg har haft lyst til at gøre et par gange under debatten som en lille korrektion af den måde, mine bemærkninger om A/S Øresundsforbindelsen øjensynlig er blevet opfattet på. Både hr. Tom Behnke og fru Ebba Strange nævnte, hvad vi kan finde på at spørge om herinde. I den forbindelse var det ret væsentligt, at den oplysning, jeg har givet fra regeringen, er, at regeringen vil sende det til Folketinget på eget initiativ, for det er jo rigtigt, at vi i situationer herinde ikke altid kan huske at spørge og navnlig ikke kan vide, hvad vi skal spørge om. Derfor er det nok så vigtigt, at man simpelt hen får den adgang på initiativ af den, der ved, hvad der er.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jamen det skal Folketinget jo ikke engang takke ministeren for, for der står i ministeransvarlighedsloven, at ministeren af egen drift skal komme med de oplysninger til Folketinget osv., så det er der ikke noget nyt i.

Nej, problemet opstår f.eks. i forbindelse med A/S Storebæltsforbindelsen, hvorfra vi får nogle farvestrålende hæfter med alverdens fotografier af kraner osv., men hvor der nede i nederste højre hjørne på den bageste side er en tabel med nogle oplysninger om, at man har brugt så og så mange milliarder kroner til dit og så og så mange milliarder kroner til dat. Det er de oplysninger, Folketinget får, men de er jo langt fra tilstrækkelige, og ministeren har stadig væk et forklaringsproblem med hensyn til, hvorfor Rigsrevision og statsrevisorer, som ellers har indsigt i alle hjørner og kroge af statslig forvaltningsvirksomhed, skal være afskåret fra at kunne få indsigt i sådanne forhold. Stats-

[Kim Behnke]

revisorerne og Rigsrevisionen har heller ingen glæde af at få disse farvestrålende prospekter. De eneste, der har glæde af dem, er de reklamebureauer, der bliver betalt for at lave dem. Oplysnings- og indholdsmæssigt er de intet værd i forhold til de oplysninger, Folketing, Rigsrevision og statsrevisorer har brug for, men at ministeren bare går op og citerer fra ministeransvarlighedsloven, imponerer altså ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af navneforbud i straffesager mod finansielle virksomheder.

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 12/1 93).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Pia Gjellerup):

Regeringen finder det væsentligt at fortsætte den belysning, som er blevet sat i gang her i efteråret af, hvordan navneforbud anvendes generelt. Det er imidlertid ikke en bemærkning, jeg i virkeligheden skulle rette til dette beslutningsforslag, for det handler ikke om anvendelse af navneforbud generelt, men om navneforbud i specifikke sager. Forslaget er en uændret genfremsættelse af det beslutningsforslag nr. B 5, som vi behandlede her i Folketinget i sidste samling, og dette altså identiske

forslag blev den 18. juni 1992 forkastet med 126 stemmer mod Fremskridtspartiets stemmer.

Regeringen finder, at forslaget heller ikke denne gang bør opnå Tingets tilslutning.

Lissa Mathiasen (S):

Som det allerede er fremgået af justitsministerens bemærkninger her i salen, var nøjagtig den samme sag til behandling her i salen den 18. juni 1992. Et flertal bestående af samtlige partier i Folketinget minus Fremskridtspartiet stemte imod. Der har ikke været valg siden. Folketinget er altså nøjagtig det samme, og på den baggrund undrer vi os i Socialdemokratiet meget over, hvorfor Fremskridtspartiet har fundet anledning til at fremsætte det nok en gang.

Men for at der ikke skal herske tvivl, kan jeg gøre opmærksom på, at Socialdemokratiets holdning er nøjagtig den samme, som den var den 18. juni 1992. Vi er fortsat imod det forslag.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti har heller ikke skiftet holdning. Vi mener i dag det samme, som vi gjorde i juni sidste år. Det, som den konservative ordfører sagde den 7. november 1991 ved førstebehandlingen, kan jeg 100 pct. tilslutte mig og konkludere, at det, vi sagde dengang, og som vi fortsat mener, er, at der skal være lighed for loven, alle skal behandles ens. Det er netop dette fundamentale retsprincip og retsgode, som Fremskridtspartiet lægger op til skal fjernes, og det er vi imod.

Vi kan derfor ikke følge beslutningsforslaget.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Også Venstre vil med de samme argumenter, som vi havde i sidste samling, afvise forslaget.

Ebba Strange (SF):

Jeg har faktisk prøvet at spekulere på, hvad der er sket siden den 18. juni i fjor, som gør, at vi eventuelt skulle have skiftet holdning. Men det kan forslagsstilleren sandsynligvis oplyse os om. Vi var dengang principielt imod, at man i retsplejeloven indføjede bestemmelser for ganske bestemte institutioner og grupper. Det er vi stadig væk, og vi vil stadig væk med inter-